

2000-2009 - ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்த மலேசிய சிங்கப்பூர் சிறுகதைகளில் கையாளப்பட்ட பின்னோக்கு, நனவோடை, கடித உத்திகள்: ஒரு பார்வை.

The writing techniques employed in selected short stories in Malaysia and Singapore from years 2000 to 2009: A Review

வீரமோகன் வீரபுத்திரன் / Veeramohan Veeraputhran¹
மணிமங்கை மணி / Manimangai Mani²

Abstract

Short stories in Tamil language have become an essential component of Tamil literature lately. The novels produced between the years 2000 and 2009 by writers from Malaysia and Singapore reflect different writing styles. These writers seemed to have varied in their approach to narrating their short stories compared to their older counterparts. Therefore, this study investigates the short stories produced within this ten-year time frame to identify and analyse these writers' different plot techniques in their short stories. The current work

then shows how the different styles like a flashback, a stream of consciousness, and letter techniques were employed by these writers to present their stories most effectively and interestingly. Finally, this study highlights the importance of utilising these writing techniques, which would be useful for future generations' writers as the techniques would enable them to produce higher quality literary works.

Date of submission: 2020-10-31
Date of acceptance: 2020-11-15
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
Manimangai Mani
Email: manimangai@upm.edu.my

Key Words: short stories, techniques, flashback, stream of consciousness, modern literature

முன்னுரை

“படைப்பாளன் தன் முத்திரையைப் பதிக்க, கருத்தை வெளிப்படுத்த ஏதுவாய் அமைவன உத்திகள். இவை படைப்பாளனின் ஆளுமைத்திறத்தின் தனித் துவங்களைச் சுட்டிக்காட்ட வல்லவை. பாடுபொருளுக்கு ஏற்ப வடிவம் மாறுபடுவது போல, படைப்பாளனின் திறனுக்கு ஏற்ப உத்திகளும் வேறுபடும். (சிவகுமரன், 2001, p.136). உத்தி என்பது ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தான் சொல்ல நினைப்பதை, எவ்வாறு சுவைபடச் சொல்ல விரும்புகிறார் என்பதைக் குறிப்பதாகும். இதற்கு எழுத்தாளன் பல்வேறு நுணுக்கங்களைக் கையாளுகின்றான்.

“ஓர் இலக்கியப் படைப்பில் கூறப்படும் கருத்துகளை வாசகர்கள் தெளிவாகவும் ஆழ்ந்தும் உணர வேண்டுமெனில், அக்கருத்துகள் சுவைபடக் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே, படைப்பாளி வாசகர்களைக் கவரவும், தான் சொல்லும் கருத்துகள் வாசகர்களை நன்முறையில் சென்றடையவும் உரிய உத்திகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். எவ்வளவு பெரிய மேதையாக இருந்தாலும், அப்படைப்பாளியின் படைப்பில் நல்ல உத்தி முறைகள் இல்லையென்றால் அப்படைப்பு சிறக்காது”. (இராமலிங்கம், 1973, p.146).

¹ The author is a lecturer in Tamil Language Programme, University Putra Malaysia. veeramohan@upm.edu.my

² The author is a lecturer in English Language Programme, University Putra Malaysia. manimangai@upm.edu.my

எனவே, தான் எடுத்துக் கொண்ட கதையைத் தெளிவாகக் கூறும் பொருட்டுப் படைப்பாளி பயன்படுத்தும் முறைகளே ‘உத்திகள்’ என்று கூறப்படுகின்றன.

“ஒரு சில பக்கங்களில் முழுமையாக முடிவுறும் சிறுகதை சிறந்த வடிவத்தைப் பெற அப்படைப்பில் உத்திகள் செம்மையாகக் கையாளப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஒரு படைப்பாளி உத்திகளைக் கைவரப் பெறவும் தம் படைப்பில் பயன்படுத்தவும் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். இவ்வுத்திமுறை ஆசிரியரின் அறிவு, அனுபவம், எடுத்துக் கொண்ட கதை போன்றவற்றால் ஆசிரியருக்கு ஆசிரியர் வேறுபடும்”. (சபாபதி, 1995, p.306). எனவே, ஒரு சிறுகதை, முழு வடிவம் பெறுவதற்கு உத்தி என்னும் கூறு பெரும் பங்காற்றுகின்றது.

சுருங்கக் கூறின், வாசகரின் மனத்தைக் கவர்ந்து இழுக்கும் நோக்கிலும், அவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் நோக்கிலும் படைப்பாளி பலவகை உத்திகளைப் பயன்படுத்துகின்றார். இந்த உத்திகள் பின்னோக்கு உத்தி, நனவோடை உத்தி, கடித உத்தி, மொழிநடை உத்தி, கதைக்கூற்று உத்தி, கதைப்பின்னல் உத்தி, கனவு உத்தி, வருணனை உத்தி, உரையாடல் உத்தி எனப் பலவகைப்படும். கருத்தை வெளியிட வெளிப்படுத்த உதவும் உத்திக்கு வெளிப்பாட்டு உத்தி அல்லது புலப்பாட்டு உத்தி என்று பெயர்.

மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் படைப்பினில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள 3 உத்திகளை மட்டும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

- I. பின்னோக்கு உத்தி
- II. நனவோடை உத்தி
- III. கடித உத்தி

பின்னோக்கு உத்தி

கதை சொல்லும் போக்கில் நிகழ்ச்சிகளைக் காலவரிசை முறைப்படி கூறாமல் நடந்து முடிந்த கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னால் நோக்குகிற காட்சிகளாகப்

படைத்துகாட்டுவது ‘பின்னோக்கு’ (flashback) உத்தியாகும். “நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகளுக்கு இயைந்த கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டுவது இது”. (டயட்ரிச், சுண்டெல், 1967, p.49). கதையின் போக்கில் சலிப்பு ஏற்படாமல், ஆர்வநிலையைத் தூண்டுவதற்கும், காரண காரிய அடிப்படையில் நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன என்ற தோற்றத்தைத் தருவதற்கும், இந்த உத்தி பயன்படுகின்றது.

கதைமாந்தரின் வாழ்வில் நடந்த பழைய நிகழ்ச்சியின் விளைவுதான் இப்போது நடக்கும் நிகழ்ச்சியென நிகழ்காலத்தைப் புரிந்து கொள்ளுவதற்குக் கடந்தகால பின்னணியைக் காட்டுவதும், மனம் பின்னோக்கிச் செல்கையில் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டி, மீண்டும் நிகழ்காலத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கும் இப்பின்னோக்கு உத்தி பயன்படுகின்றது. “திரைப்படங்களில் காணப்படும் இவ்வுத்தி நாடகத்திலும் புதினத்திலும் கதையிலும் பயன்படுகிறது. (கட்டன், 1961, p.66).

சுருங்கக் கூறின், வாசகர்களுக்குக் கடந்த காலத்தைக் காட்டவும் அல்லது கதை நிகழும் காலத்திற்கு இறந்தகாலத்தைக் காணவும் இந்த உத்தி மிகவும் பயன்படுகின்றது. மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் படைப்பில் இவ்வுத்தி எவ்வாறு பயன்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரையில் காணலாம்

மலேசியச் சிறுகதையான, ‘ஆதிவெட்சுமியின் கதைகள்’ என்னும் சிறுகதைத்தொகுப்பில் வெளிவந்துள்ள ‘தீர்ப்பின் மடியில்’ என்னும் சிறுகதையில் பின்னோக்கு உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கதையில் தன் தங்கையின் கணவனைக் கொலை செய்துவிட்டு, நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புக்காக அண்ணன் குணசீலன் நின்று கொண்டிருக்கின்றான். அப்போது, கடந்தகால வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், பின்னோக்கு உத்தியைக் கொண்டு நினைத்துப் பார்க்கப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக,

“குணசீலன்... நல்லதம்பி செவ்வந்தி தம்பதியருக்கு மூத்த புதல்வன். ஐந்து

வருடம் கழித்து இன்னொரு குழந்தை இவனுக்குத் தங்கையாய் பிறந்தாள். குணசீலன் தன் அப்பாவை விட கூடுதல் கருப்பாய் பிறந்து விட்டான்.”

என்று நினைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. இக்கதையின் முன்னுரை மற்றும் முடிவுரையைத் தவிர பிற பகுதிகள் யாவற்றையும் பின்னோக்கு உத்தியைக் கொண்டே ஆசிரியர் நகர்த்திச் செல்கிறார்.

இதே போன்று சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களும் தங்கள் கதையில் பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சிங்கை தமிழ்ச்செல்வனின் ‘எதிர்பாராதது’ என்னும் சிறுகதையில் கதாசிரியர் பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“...அவர்களின் அந்தச் செல்வ மகன் அவனுக்கு மகனாகவே மட்டும் இருந்தான். ஆனால், அவளுக்கோ அவன் ஆசானாக, சகோதரனாக நண்பனாக, மகனாக என்று பல அவதாரங்கள் அல்லவா எடுத்திருந்தான்.”

என்று சவப் பெட்டிக்குள் கிடக்கும் தன் மகனை எண்ணி அழுது கொண்டிருக்கும் அவரின் மன உணர்வுகளும், சதீஷின் தற்கொலையின் காரணங்களும் பின்னோக்கு உத்தியைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

அடுத்ததாக, பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தி வெளிவந்திருக்கும் மற்றுமொரு மலேசியச் சிறுகதை ‘நிழலாடும் நிஜங்கள்’ என்னும் சிறுகதையாகும். இக்கதையைக் கதாசிரியர் கதாநாயகியின் வாயிலாக நகர்த்திச் செல்கிறார்.

‘நீ என்ன கஷ்டப்பட்டா சம்பாரிச்ச, படுத்துதான சம்பாரிச்ச’

என்று கதாநாயகியின் அக்காவின் கூற்றைத் தொடர்ந்து, கதாநாயகி தங்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் போராட்டத்தையும் நினைத்துப் பார்க்கிறாள்.

‘நான் பிறந்தவுடன் அம்மா இறந்து விட்டாளாம், அதனால் என் அப்பா என்னைப் பார்க்கப் பிடிக்காமல் யாரோ

ஒருத்தியுடன் போய்விட்டாராம்...’

என்று தொடங்கிக் கதாநாயகி ஏன் விபச்சாரத் தொழிலுக்கு வந்தாள் என்பதைப் பின்னோக்கு உத்தியைக்கொண்டு சிறப்பாகக் கதாசிரியர் விளக்கிச் செல்கிறார். தொடர்ந்து, சிங்கப்பூரின் ஜெயந்தி சங்கரின் ‘ஃபீனிகிஸ்’ என்னும் கதையில் கதாசிரியர் பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஜமுனா என்ற பெண் தன் வாழ்வில் அவள் கடந்து வந்த வாழ்க்கைப் பயணத்தை நினைத்தவாறே ஒரு தீவில் அமர்ந்து யோசிக்கிறாள். சிறுவயது முதல் ஒவ்வாமை என்னும் நோயால் பாதிப்புற்று, அதனால் தான் அனுபவித்த இன்னல்கள் என்று தொடங்கித் தற்பொழுது தன் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டிருக்கும் பல பிரச்சினைகளை எண்ணியவாறு ஜமுனா யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

‘ஞ.எனக்கு ஒவ்வாமை இருப்பதாய் நான் அறிந்தது என் ஒன்பதாவது வயதில். அதற்கு முன் இருந்த பெற்றோர் வைத்தியம் பார்த்ததாய் சொல்லிக் கேள்வி பட்டிருக்கிறேன்..

என்ற தன் எண்ண அலைகளைப் பின்னோக்கிச் செலுத்திய வண்ணம் கதை நகர்வதாகக் கதாசிரியர் படைத்துள்ளார். மேற்கண்ட கதைகளின் வாயிலாக மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் பரவலாகப் பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் கண்டறிய முடிகிறது. சொன்னதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாலும் படைப்பிலக்கியவாதிகள் எல்லாரும் ஒரே மாதிரியாகச் சொல்லுவதில்லை. எழுத்தாளர்கள் தமக்கென்று தனிப்பட்ட ஓர் அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். மலேசிய, சிங்கப்பூர், எழுத்தாளர்கள் தங்களின் படைப்புகளில் பின்னோக்கு உத்தியைக் கையாண்டு தம் கதைகளுக்கு மேலும் மெருகேற்றியுள்ளனர். மேலும், இருநாட்டவரும் பெரும்பாலான தம் படைப்புகளில் இந்த உத்திமுறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சில சிறுகதைகளின் தொடக்கம், முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டு

ஆரம்பமாவதுபோல் அமைகின்றன. இதுபோன்ற கதை அமைப்பில் சிறுகதைகளில் நிகழ்கால நிகழ்வுகளைக் கூறியபின், அந்த நிகழ்காலச் சம்பவங்கள் நடப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறுவதற்காகப் பின்னோக்கு உத்தி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மேலே, கூறப்பட்ட 'தீர்ப்பின் மடியில்', 'எதிர்பாராதது', 'நிழலாடும் நிஜங்கள்', 'ஃபீனிக்ஸ்' என்ற நான்கு கதைகளிலும், நிகழ்காலச் சம்பவங்கள் முதலில் கூறப்பட்டுள்ளன. பின்னர் அவை நடப்பதற்கான காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் அதிக அளவில் பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளது புலனாகிறது.

ii) நனவோடை உத்தி

சிறுகதையில் கதை சொல்வதற்குப் பின்னோக்கு உத்தி பயன்படுவதுபோல 'நினேவோட்டம்' அல்லது 'நனவோடை உத்தி' (Stream of Consciousness) என்னும் உத்தியும் பயன்படுகிறது. நனவோடை உத்தி எனப்படுவது ஓர் எழுத்தாளன் மனம்போன போக்கில், பலவற்றைச் சிந்தித்து, பல செய்திகளை ஓர் எழுத்தாளன் மனம்போன போக்கில், பலவற்றைச் சிந்தித்து, பல செய்திகளைச் சூழலில் அமைத்து ஒரு சிறுகதையை எழுதிவிடுகிறான். இவ்வுத்தியைப் பயன்படுத்திப் படைக்கப்படும் சிறுகதை எளிதில் வாசகனுக்குப் புரியாது. சாதாரண வாசகனால் விளங்கிக் கொள்ளவும் முடியாது. ஒருசில வாசகர்களால் மட்டுமே கதையை உள்வாங்கி, அதற்கு ஒரு வடிவம் கொடுக்க முடியும்.

நனவோடை உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கதைகளில் கதாமாந்தர்களின் மனம் பற்றிய பல்வேறு உண்மைகளை அறிந்து கொள்ளலாம். கதைமாந்தர்களின் நிறை குறைகளை இம்முறையில் இனம்காண முடிகிறது. கதைமாந்தர்களின் உண்மைத் தன்மையை ஒப்பீடு செய்து அறிந்து கொள்ளவும் இவ்வுத்தி உதவுகிறது. இங்ஙனம் சிறுகதைகளில் நனவோடை உத்தி என்பது புதுமைக்கு உரியதாகச் சிறப்புப் பெறுகிறது.

இக்காலத்தில் மலேசியா, சிங்கப்பூரில் வெளிவந்த சிறுகதைகளில் இதுவரை மலேசியாவில் ஒரு கதை கூட நனவோடை உத்தியைப் பயன்படுத்தி எழுத்தாளர்கள் எழுதவில்லை. அக்காலத்திற்கு முன் "மலேசிய எழுத்தாளர்களான சீ.முத்துசாமி மட்டுமே நனவோடை உத்தியைப் பயன்படுத்திச் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் நனவோடை உத்தியைப் பயன்படுத்தாததற்கு அவர்களுக்கு அவ்வுத்தியைப் பற்றிய புரிதலும் அறிதலும் இல்லாததே காரணம்" என மலாயாப் பலகலைக்கழகப் பேராசிரியர் வே.சபாபதி பேட்டியின்வழி அறியலாம்.

ஆய்வுக்குப்பட்ட காலத்தில் சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் இந்திரஜித் 'வீட்டுக்கு வந்தார்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை நனவோடை உத்தியில் அமைத்துள்ளார். இந்திரஜித் நனவோடை உத்தியை நன்கு பயன்படுத்தியிருக்கிறார்; அதேபோலக் கதை சொல்லும் உத்தியையும் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இந்திரஜித்தின் படைப்புகள் புதிய பரிமாணத்தைச் சிங்கப்பூரில் அறிமுகப்படுத்துகின்றன எனலாம். இவரது மொழிநடை இவரின் மற்றொரு முகத்தைக் காட்டுகிறது எனலாம். அதே நேரம் ஒருவகையான தத்துவார்த்த பார்வையையும் நம்மால் அந்த முகத்தில் ஊடுருவிப் பார்க்கமுடிகிறது என தம் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதே இதற்குச் சான்றாகும். (சீதாலட்சுமி, 2001, p.194)

சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ச்சிறுகதைகள் என்னும் நூலில் 17 சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் 1992இல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை நா.கோவிந்தசாமியும் இளங்கோவனும் தொகுத்துள்ளனர். இதில் இளங்கோவன் இயற்றிய 'புகை ஏணி'(1981) என்ற சிறுகதையும் நனவோடை உத்தியைப் பயன்படுத்தி எழுதிய எழுத்தாளர்கள் உண்டு. நனவோடை உத்தியைப் பயன்படுத்தித் தமிழில் சிறுகதை படைத்தோரில் தமிழக எழுத்தாளர்களான மௌனி, லா.ச.ராமாமிர்தம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

iii. கடித உத்தி

சிறுகதையில் குறைவாகக் காணப்படும் ஓர் உத்திமுறை கடித உத்தி ஆகும். நாகரீகம் வளர்ந்துவிட்ட நவீனயுகத்தில், கடிதத்தின்மூலம் மக்கள் தொடர்புகொள்வது அரிதாகிவிட்டது. தகவல் தொழில்நுட்பம் இன்றைய மக்களின் உடனடித் தேவையைத் தீர்க்கும் ஊடகமாக உள்ளது. சங்க காலத்தில் தகவலைப் புறாவழி அனுப்பிவைப்பது வழக்கம். இன்றைய நவீன காலத்தில் இணையம்வழித் தகவல் அனுப்புவது வழக்கமாகிவிட்டது. தகவல் தொழில்நுட்பம் நம்மை ஆட்கொண்டாலும் கையெழுத்துப் படிவங்களுக்கு இன்றளவும் மதிப்பிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டுக்கு, மாவீரர் நேத்தாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் மகாத்மா காந்திக்குத் தம் கைப்பட எழுதிய கடிதங்கள் இன்றளவும் பெரும் மதிப்புடையவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் சிலர் சிறுகதைகளில் கடித உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பூச்சோங் எம்.சேகரின், 'பேசு மனமே' என்னும் கதை, கடித உத்தியில் அமைந்துள்ளது. இக்கதையில் இரு காதலர்களின் மன உணர்வுகள் இரண்டு வெவ்வேறான கடிதங்களின்வழி நகர்கின்றன.

'காதலில் காத்திருப்பது ஒரு சுகம். காதலுக்காக ஏங்கித் தவிப்பதில் ஒரு சுகம். உன் மொளனம் என் காதலுக்கு வலு சேர்க்கிறது'.

என்று ஆணின் கடிதம் தொடங்குகிறது. அதேவேளையில் பெண்ணின் கடிதம் கீழ்க்கண்டவாறு முடிவடைகிறது,

'ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை. என் மனம் இன்னும் காதலுக்குத் தயாராகவில்லை. அன்புடன், கவிதை'.

உயிரோடு இருப்பவர்களுக்குக் கடிதம் வாயிலாகத் தொடர்புகொள்வது இயல்பான ஒரு முறையாகும். ஆனால் இறைவனடி சேர்ந்த தன் தாய்க்கு, மகன் கடிதம் எழுதுவது போன்ற பாணியில் 'கடிதம்' என்னும் கதையை எழுதியுள்ளார்.

'அன்புள்ள அம்மாவுக்கு, நேற்று நீ இறந்த செய்தி கிடைத்தது. ஆபத்தாக

இருப்பதாக முதல் செய்தி வந்தது.'

என்று தொடங்கும் இச்சிறுகதையில், தன் உள்ளத்து உணர்வுகளை இறந்த தன் தாயிடம் வெளியிடுவது போன்ற முறையில் கதையை ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். நேற்று இறந்த தாய்க்குக் கடிதம் எழுதும் மகனின் உணர்வுகளையும், அவன் தன் தாய்க்குச் சொல்ல நினைத்த செய்திகளையும் மிக அழகாகக் கதாசிரியர் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் இரா.துரைமாணிக்கத்தின் 'எல்லைக்கோடு' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் 'கடவுளின் குழந்தைகள்' என்னும் சிறுகதையைக் கதாசிரியர் கடித உத்தியைக் கொண்டு அமைத்துள்ளார். தனது சிறுவயது நண்பன் அருணகிரிக்கு, பல வருடங்கள் கழித்து நம்பி என்பவர் கடிதம் எழுதுகிறார். 'அன்புள்ள நண்பன் அருணகிரிக்கு, உன்னை என்றும் மறவாத நண்பன் வரையும் மடல்' என்று தொடங்கி,

'... ஏனெனில் என் போன்ற அனாதைகள் எல்லாம் ஆண்டவனுடைய பிள்ளைகள். அதனால் அந்த ஆண்டவந்தான் அழ வேண்டும்.

இப்படிக்கு,

உயிருள்ள வரை உன்னை மறக்காத நண்பன் நம்பி'.

என்று முடிவுறும் இக்கடிதத்தின்மூலம் கதாசிரியர் கதாநாயகனின் சிறுவயது வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும், எதிர்நோக்கிய சவால்களையும், வாலிப வயதில் எதிர்கொண்ட கரடுமுரடான வாழ்க்கைப் பயணங்களையும் இன்ன பிறவற்றையும் கூறியிருக்கிறார். சிறுகதையை முழுமையாகக் கடிதத்தின்மூலம் நகர்த்துவது ஒருவகை உத்தியாகும். இயல்பான சிறுகதை அமைப்பில், சிறுகதையின் தொடக்கத்திலோ, இடையிலோ, இறுதியிலோ கடித உத்தியைப் பயன்படுத்தி, அச்சிறுகதைக்குத் தனித்தன்மையைக் கொடுப்பதும் ஒருவகைக் கடித உத்தியாக விளங்குகிறது. இதுபோன்று கதை முழுவதுமே கடிதமாக இருக்கும் ஓர் உத்திமுறையையும் நாம் மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச்

சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் காணலாம்.

‘கதைச் சோலை’ என்னும் சிறுகதைத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் ‘பெண்ணின் இலட்சியம்’ என்னும் சிறுகதையின் முடிவில் கதாநாயகி ஜெயா தன் தாய்க்கு ஒரு கடிதத்தை எழுதி வைத்துத் தன் இலட்சியப்பாதையை நோக்கிச் செல்கிறாள்.

‘என்னை பெற்று வளர்த்த அன்னைக்கு ராதா எழுதும் மடல். நான் எடுத்திருக்கும் முடிவு உங்களுக்கு நிச்சயம் அதிர்ச்சியைத் தரும்.’

என்று கடிதத்துடன் சிறுகதையை முடித்துள்ளார் இளம் எழுத்தாளர் ரெஹனா ஷெரீன்.

ஆய்வுக்குட்பட்ட 10 ஆண்டுகளில், இரு நாடுகளிலும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலே கடித உத்தியை எழுத்தாளர்கள் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். இரு நாட்டிலும் உள்ள புதிய எழுத்தாளர்கள் மட்டுமே இந்த உத்தியைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். மலேசியாவின் மூத்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களான ரெகார்த்திகேசு, சை.பீர்முகம்மது, மு.அன்புச்செல்வன் ஆகியோரும் சிங்கை எழுத்தாளர்களான மா.இளங்கண்ணன், ஜே.எம்.சாலி ஆகியோரும் இவ்வுத்தியைக் கையாளவில்லை.

முடிவுரை

மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் எல்லா உத்திகளையும் தங்களின் எல்லாப் படைப்புகளிலும் பயன்படுத்தவில்லை. தங்களின் சிறுகதைக்கு எந்த இடத்தில், எந்த உத்தியின் தேவை இருக்கின்றதோ, அந்தந்தப் பகுதியில் தேவைப்படும் உத்திகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

மலேசியச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களால் அதிகமாகக் கையாளப்பட்ட உத்தி, பின்னோக்கு உத்தியாகும். பெரும்பாலான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பின்னோக்கு உத்தியைப் பயன்படுத்தித் தங்கள் படைப்புகளுக்கு மேலும் மெருகேற்றியுள்ளனர். பின்னோக்கு உத்தி சிறுகதையின் தொடக்கத்தில், இடையில், முடிவில் பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு. மலேசிய,

சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் சிறுகதையின் இடை இடையே இவ்வுத்தியை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சிங்கப்பூர் எழுத்தாளரான இந்திரஜித் மட்டுமே நனவோடை உத்தியைக் கையாண்டுள்ளார். இதற்குக் காரணம், பல எழுத்தாளர்களுக்கு நனவோடை உத்தியைப் பற்றிய புரிதலும் அறிதலும் இல்லாததே ஆகும். இந்திரஜித்தின் ‘வீட்டுக்கு வந்தார்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நனவோடை உத்தியைக்கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்பினை மேலும் சிறப்பாக வெளிக்காட்டுவதற்குக் ‘கடித உத்தியைச்’ சிறுகதையில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். எழுத்தாளர்கள் இவ்வுத்தியைக் குறைந்த அளவிலேயே பயன்படுத்தியுள்ளனர். மலேசியாவில் 12.59 சிறுகதைகளில் 17 கதைகளில் மட்டுமே இவ்வுத்தி கையாளப்பட்டுள்ளது. சிங்கப்பூரில் 534 சிறுகதைகளில் 13 கதைகளில் மட்டுமே கடித உத்தி கையாளப்பட்டுள்ளது. மலேசிய, சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதைகளின் தொடக்கத்தில், இடையில், முடிவில் அல்லது கதை முழுவதும் கடிதத்தைக்கொண்டு கதைகள் அமையப்பெற்றுள்ளன. சிறுகதை தொடக்கத்தில், இடையில், முடிவில் கடித உத்தியைப் பயன்படுத்துவதைக்காட்டிலும், ஒரு சிறுகதையையே கடித வடிவில் அமைப்பது ஒரு மாறுபட்ட உத்தியாகும். இப்படிக்கதை முழுவதையும் கடிதத்தில் நகர்த்தும் முறையை மலேசிய எழுத்தாளர்களான எம்.சேகர், கோ.புண்ணியவான், சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர்களான துரைமாணிக்கம், யசோதா சுப்ரமணியம் ஆகியோர் கையாண்டுள்ளனர். சிங்கப்பூரில் பெரும்பாலும் புது எழுத்தாளர்கள் குறிப்பாக மாணவ எழுத்தாளர்களே இவ்வுத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சுறுங்கக்கூறின், மலேசிய சிங்கப்பூர் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பின்னோக்கு உத்தி, நனவோடை உத்தி, கடித உத்தி ஆகிய உத்திகளைப் பயன்படுத்தி இருநாட்டு சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்காற்றியுள்ளனர்.

References

- Ramaiah, Ma. (1978). *Malaysia Tamil Ilakkiya Varalaaru*. Chelam: Puratchi Pannai..
- Kannabiran, Rama. (1977). *Singapuril Tamil Cirukathai*. Singapore: Singapore Palkalaikalaga Tamil Peravai.
- Sababathy, Ve. (1995). *Viduthalaikku Pinthiya Malaysia Tamil Novelkal*. Kuala Lumpur: Uma Pathippagam.
- Sivakumaran, A.,R.,A. (1997). *Singapore Marabu Kavithaigal Oru Thiranaaivu*. Bharathi Puthtagalayam.
- Baskaran, Na. (1995). *Malaysia Tamil Cirukathai*. Chennai: Arasi Pathipagam.